

BOODSCHAP VAN DE HEILIGE VADER FRANCISCUS VOOR WERELDMISSIEDAG 2017

De zending in het hart van het christelijk geloof

Geliefde broeders en zusters,

Ook dit jaar roept Wereldmissiedag ons bijeen rond de persoon van Jezus “de eerste en grootste evangelisator” (Paulus VI, apost. exhort. *Evangelii nuntiandi*), die ons voortdurend uitnodigt om het evangelie van de liefde van God de Vader in de kracht van de Heilige Geest te verkondigen. Deze dag nodigt ons uit opnieuw na te denken over de *zending in het hart van het christelijk geloof*. De Kerk is immers van nature missionair; als zij dat niet was, dan zou zij niet meer de Kerk van Christus zijn, maar een van de vele andere verenigingen, die vrij snel haar eigen doel zou bereiken en verdwijnen. Daarom worden wij uitgenodigd ons enkele vragen te stellen die onze eigen christelijke identiteit en verantwoordelijkheden als gelovigen betreffen, in een wereld die door zoveel illusies verward is, gewond is door grote frustraties en verscheurd is door talrijke broederoorlogen die ten onrechte in het bijzonder onschuldigen treffen. Wat is het *fundament* van de zending? Wat is het *hart* van de zending? Wat zijn de *essentiële houdingen die horen bij de zending*?

De zending en de omvormende kracht van het evangelie van Christus, Weg, Waarheid en Leven

1. De zending van de Kerk, bestemd voor alle mensen van goede wil, is gebaseerd op de omvormende kracht van het evangelie. Het evangelie is een Blijde Boodschap die een aanstekelijke vreugde in zich draagt, omdat zij een nieuw leven bevat en aanbiedt: dat van de verrezen Christus, die door zijn levend makende Geest mee te delen Weg, Waarheid en Leven wordt voor ons (vgl. Joh. 14, 6). Hij is de *Weg* die ons uitnodigt Hem met vertrouwen en moedig te volgen. In het volgen van Jezus als onze *Weg* ervaren wij de *Waarheid* ervan en ontvangen wij zijn *Leven*, dat bestaat in volle gemeenschap met God de Vader in de kracht van de Heilige Geest, en dat ons vrij maakt van iedere vorm van egoïsme en bron is van creativiteit in de liefde.

2. God de Vader wil een dergelijke existentiële verandering van zijn zonen en dochters; een omvorming die tot uitdrukking komt als een aanbidding in geest en waarheid (vgl. Joh. 4,23-24), in een leven dat bezield wordt door de Heilige Geest in navolging van de Zoon Jezus tot eer van God de Vader. “De heerlijkheid van God is de levende mens” (Ireneüs, *Adversus haereses* IV, 20,7). Zo wordt de verkondiging van het evangelie een levend en werkzaam woord dat verwezenlijkt wat het

verkondigt (vgl. Jes. 55,10-11), dat wil zeggen Jezus Christus, die voortdurend mens wordt in iedere menselijke situatie (vgl. Joh. 1,14).

De zending en de *kairos* van Christus

3. De zending van de Kerk is dus niet de verspreiding van een godsdienstige ideologie en evenmin het voorhouden van een sublieme ethiek. Veel bewegingen in de wereld weten verheven idealen of opmerkelijke ethische uitdrukkingen voort te brengen. Door middel van de zending van de Kerk is het Jezus Christus die blijft evangeliseren en handelen en daarom is zij de *kairos*, de gunstige tijd van het heil in de geschiedenis. Door middel van de verkondiging van het evangelie wordt Christus steeds opnieuw onze tijdgenoot, opdat wie Hem ontvangt met geloof en liefde, de omvormende kracht van zijn Geest als Verrezenen ontvangt, die de mensheid en de schepping bevrucht, zoals de regen dat doet met de aarde. "Zijn verrijzenis is niet iets van het verleden; zij bevat een levenskracht die de wereld heeft doordrongen. Waar het lijkt dat alles dood is, verschijnen overal opnieuw de kiemen van de verrijzenis. Het is een weergaloze kracht" (apost. exhort. *Evangelii gaudium*, 276).

4. Laten wij altijd eraan denken dat "aan het begin van het christen zijn niet een ethische beslissing of een grootse gedachte staat, maar de ontmoeting met een gebeurtenis, met een Persoon, die aan het leven een nieuwe horizon geeft en daarmee de beslissende richting" (Benedictus XVI, encycl. *Deus caritas est*, 1). Het evangelie is een Persoon, die zich voortdurend aanbiedt en degene die Hem met een nederig en werkzaam geloof ontvangt, voortdurend uitnodigt om zijn leven te delen door middel van een werkzame deelname aan zijn Paasmysterie van dood en verrijzenis. Het evangelie wordt zo door het *doopsel*, bron van nieuw leven, bevrijd van de heerschappij van de zonde, verlicht en veranderd door de Heilige Geest; door het *vormsel* wordt het een sterkende zalving, die dankzij dezelfde Geest nieuwe wegen en strategieën van getuigenis en nabijheid wijst; en door de *eucharistie* wordt het spijs van de nieuwe mens, "geneesmiddel van onsterfelijkheid" (Ignatius van Antiochië, *Epistula ad Ephesios*, 20,2).

5. De wereld heeft wezenlijk behoefte aan het evangelie van Jezus Christus. Hij zet zijn zending van *Barmhartige Samaritaan* voort door middel van de Kerk door de bloedende wonden van de mensheid te verzorgen, en zijn zending van *Goede Herder* door onophoudelijk te zoeken naar wie langs kromme en doelloze paden verdwaald is. En God zij dank ontbreekt het niet aan betekenisvolle ervaringen die getuigen van de omvormende kracht van het evangelie. Ik denk aan het gebaar van die Dinkastudent die ten koste van zijn eigen leven een student van de Nuer-stam beschermt, die bestemd is om te worden gedood. Ik denk aan die eucharistieviering in Kitgum in Noord-Oeganda, waar bloed vloeide door de wreedheid van een groep rebellen toen een missionaris de mensen de woorden van Jezus op het kruis liet herhalen: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten", als uitdrukking van de wanhopige kreet van de broeders en zusters van de gekruisigde Heer. Die viering was voor de mensen een bron van grote troost en zeer veel moed. En wij kunnen denken aan zovele, ontelbare getuigenissen van hoe het evangelie helpt vormen van bekrompenheid, conflicten, racisme, tribalisme te overwinnen door overal en onder allen verzoening, broederschap en samen delen te bevorderen.

De zending bezielt een spiritualiteit van een voortdurende uittocht, pelgrimstocht en ballingschap

6. De zending van de Kerk wordt bezielt door een spiritualiteit van een *voortdurende uittocht*. Het gaat erom “uit de eigen gemakzucht naar buiten te treden en de moed te hebben naar alle randgebieden te gaan die het licht van het evangelie nodig hebben” (apost. exhort. *Evangelii gaudium*, 20). De zending van de Kerk stimuleert een houding van een *voortdurende pelgrimstocht* door de verschillende woestijnen van het leven, door de verschillende ervaringen van honger en dorst naar waarheid en gerechtigheid. De zending van de Kerk zet aan tot een ervaring van *voortdurende ballingschap* om de mens die dorst naar het oneindige, zijn toestand te laten voelen van een balling die onderweg is naar het uiteindelijke vaderland, die zich bevindt in het spanningsveld tussen het “reeds” en het “nog niet” van het Rijk der hemelen.

7. De zending zegt tegen de Kerk dat zij geen doel op zich is, maar een nederig instrument en bemiddeling van het Rijk. Een op zichzelf betrokken Kerk, die voldaan is over aardse successen, is niet de Kerk van Christus, zijn gekruisigd en verheerlijkt lichaam. Daarom moeten wij dus de voorkeur geven aan “een Kerk die gekneusd, gewond en vuil is, omdat zij langs de straten is uitgetrokken, boven een Kerk die ziek is, omdat zij gesloten is en uit gemakzucht zich vastklampt aan eigen zekerheden” (*ibid.*, 49).

De jongeren, hoop van de zending

8. De jongeren zijn de hoop van de zending. De persoon van Jezus en de door Hem verkondigde Blijde Boodschap blijven veel jongeren fascineren. Zij zoeken wegen waarlangs zij de moed en het elan van hun hart ten dienste van de mensheid kunnen verwezenlijken. “Er zijn veel jongeren die geconfronteerd met de ellende van de wereld hun solidaire hulp aanbieden en verschillende vormen van activiteit en vrijwilligerswerk ondernemen [...]. Hoe mooi is het dat jongeren “reizigers van het geloof” zijn, gelukkig om Jezus te brengen in iedere straat, op ieder plein, in iedere hoek van de aarde!” (*ibid.*, 106). De volgende Algemene Gewone Vergadering van de Bisschoppensynode, die in 2018 zal worden gehouden over het thema “*De jongeren, het geloof en de onderscheiding van de roeping*” is een providentiële gelegenheid om de jongeren te betrekken bij de gemeenschappelijke missionaire verantwoordelijkheid die hun rijke verbeeldingskracht en creativiteit nodig heeft.

De dienst van de Pauselijke Missiewerken

9. De Pauselijke Missiewerken zijn een kostbaar instrument om in iedere christelijke gemeenschap het verlangen op te wekken buiten de eigen grenzen en zekerheden te treden en erop uit te gaan om het evangelie aan allen te verkondigen. Door een diepe missionaire spiritualiteit, die dagelijks moet worden beleefd, door een voortdurende inzet voor missionaire vorming en bezieling worden kinderen, jongeren, volwassenen, gezinnen, priesters, mannelijke en vrouwelijke religieuzen, bisschoppen betrokken bij de inzet opdat in ieder een missionair hart groeit. De Wereldmissiedag, die wordt gepropageerd door het Werk van de Verspreiding van het Geloof, is een gunstige gelegenheid voor het missionaire hart van de christelijke gemeenschappen om met gebed, getuigenis van leven en gemeenschap van

goederen hieraan deel te nemen en zo te beantwoorden aan de ernstige en grote noden van de evangelisatie.

Missioneren met Maria, Moeder van de evangelisatie

10. Geliefde broeders en zusters, laten wij missioneren door ons te laten inspireren door Maria, Moeder van de evangelisatie. Zij ontving, bewogen door de Geest, het Woord van leven in de diepte van haar nederig geloof. Moge de Maagd ons helpen ons "ja" te zeggen tegen de noodzaak de Blijde Boodschap van Jezus te laten weerklinken in onze tijd; moge zij voor ons een nieuw vuur van verrezenen verkrijgen om aan allen het evangelie van het leven, dat de dood overwint, te brengen; moge zij voor ons ten beste spreken, zodat wij de heilige stoutmoedigheid verwerven om nieuwe wegen te zoeken, opdat de gave van het heil allen bereikt.

*Uit het Vaticaan, 4 juni 2017
Hoogfeest van Pinksteren*

FRANCISCUS

*Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers
Copyright: Liberia Editrice Vaticana/SRKK*